

Nu ești niciodată singur

Aprecieri pentru această carte

Dacă te îndoiești vreodată că lui Dumnezeu chiar Îi pasă de tine, atunci citește această carte. Autorul ne reamintește că nu suntem niciodată fără speranță sau lipsiți de ajutor, pentru că avem un Dumnezeu înfăptuitor de minuni, Care este alături de noi și ne scoate din furtunile noastre.

—BOB GOFF, autor al cărților bestseller *Dragostea acționează* și *Toți, întotdeauna*; inițiatorul seminariilor „Dream Big“

Prietenul meu, Max Lucado, este una dintre vocile cele mai demne de încredere pe care Dumnezeu le-a dăruit acestei lumi. Ca de obicei, sincronizarea lui Max este perfectă. Singurătatea și izolarea par a fi rădăcina atâtor dureri. Din punct de vedere digital, suntem mai conectați decât niciodată, dar societatea noastră pare pe zi ce trece tot mai stingheră. Nu este minunat, așadar, să ni se amintească de faptul că am fost creați de Dumnezeu pentru a avea o relație cu El și că fiecare crâmpeli din viețile noastre trecătoare contează pentru El? Îți mulțumesc, Max, pentru că ne îndrepti privirea către această realitate. Recomand din toată inima această carte.

—CHRIS TOMLIN, artist, compozitor, autor

Cartea *Nu ești niciodată singur* ne scoate din sfera credinței superficiale și ne cheamă la o credință dătătoare de viață – o credință care ne încurajează să ne punem toată încrederea într-un Mântuitor viu și iubitor.

—ANDY STANLEY, fondator și pastor principal al North Point Ministries și autor al cărții *Credința irezistibilă*

Cartea de față este minunată, simplă și-ți zidește credința. Fiecare pagină este atât de încurajatoare!

—JOHN ELDREDGE, autor al cărții *Inimă neînfricată*,
bestseller New York Times

Dumnezeu a știut că aveam nevoie de această carte. După o pandemie care ne-a izolat, iar singurătatea a devenit un fenomen tot mai larg răspândit, această carte ne aduce aminte exact la timp că nu suntem niciodată singuri. Max ne ajută să vedem minunile din jurul nostru și ne asigură că Dumnezeu este mai aproape de noi decât ne-am putea imagina vreodată.

—MARK BETTERSON, autor al bestsellerului New York Times
Făuritorul de cercuri și pastor principal al National Community Church

Singurătatea este noua pandemie care infectează lumea noastră. Statisticile sunt uluitoare: 40% dintre americani spun că din viața lor lipsesc relațiile profunde. Vestea minunată este că niciunul dintre noi nu suntem cu adevărat singuri. Suntem iubiți de Dumnezeu și de mai mulți oameni decât ne dăm noi seama. Ascultă înțelepciunea prietenului meu Max Lucado, o adevărată comoară americană, care te îndrumă spre cea mai bună relație pe care ai putea s-o ai vreodată.

—Pastor GREG LAURIE, pastor principal al Harvest Christian Fellowship, autor al cărții *Johnny Cash: The Redemption of an American Icon*

Tocmai am terminat de citit noua carte a lui Max Lucado, *Nu ești niciodată singur*. Îmi place foarte mult cum scrie. De fapt, el scrie cum a vorbit Isus. Ajunge la inima oamenilor. Vorbește pe limba omului obișnuit și atinge inimile într-un mod memorabil. Îți mulțumesc, Max, pentru cine ești tu. Gândurile tale m-au impresionat profund și m-au încurajat exact în aspectele în care aveam nevoie astăzi. Recomand din toată inima această carte.

—CARTER CONLON, prezbiter al Times Square Church Inc.

Max Lucado este un pastor iubitor și un scriitor talentat, iar noi suntem nespuse de recunoscători pentru prietenia și lucrarea lui. Cartea *Nu ești*

niciodată singur este o invitație divină la o viață deplină și la o credință neclintită în Mântuitorul nostru – fiecare capitol te va conduce, fără îndoială, la o încredere și o credință mai profundă în promisiunea că El este cu tine mereu.

—BRIAN ȘI BOBBIE HOUSTON,
pastori seniori globali ai Hillsong Church

Prin intermediul unor istorisiri autentice și cu cordialitatea specifică unui pastor, Max Lucado ne asigură că suntem mai puternici decât credem, deoarece avem o sursă constantă de ajutor. Mesajul acestei cărți ne încurajează să ne găsim odihna în prezența plină de putere a lui Dumnezeu, chiar și în cele mai întunecate momente ale vieții noastre.

—MARIA SHRIVER, jurnalistă premiată
și autoare de bestselleruri New York Times

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Asemenea lui Isus
Calmul din mijlocul furtunii
Când Dumnezeu îți șoptește numele
Despre viață
Fără teamă
Fiecare zi merită o șansă
Harul
Isus
Înainte de amin
În rolurile principale, vol. 1
În rolurile principale: pierdut & găsit, vol. 2
Îndrăznește să trăiești
Înfruntă-ți uriașii
Nu ești niciodată singur
Nu-i de mirare că e numit Mântuitorul
Nu te îngrijora
Nu totul se învâрте în jurul meu
3:16 Numerele speranței
O dragoste care merită dăruită
Poți să treci și peste asta
Povestea lui Dumnezeu, povestea ta
Salvatorul de lângă tine
Speranță de neclintit
Zile glorioase

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

Nu ești niciodată singur : încrede-te în minunea prezenței și puterii lui

Dumnezeu / Max Lucado. - Oradea: Scriptum, 2021

ISBN 978-606-031-090-7

Nu ești

*niciodată
singur*

Încrede-te în minunea
PREZENȚEI și PUTERII lui DUMNEZEU

MAX LUCADO

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
You Are Never Alone
by Thomas Nelson, a registered trademark of
HarperCollins Christian Publishing, Inc., Nashville, TN
© 2020 by Max Lucado
All Rights Reserved. This Licensed Work published under license.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Nu ești niciodată singur
de Max Lucado

© 2021 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice sunt preluate din traducerea NTR – Noua traducere a Bibliei în limba română. Citatele biblice notate VDC provin din traducerea Dumitru Cornilescu revizuită.

Alte traduceri ale Bibliei folosite: AMP – Amplified Bible, ASV – American Standard Version, CEV – The Contemporary English Version, MSG – The Message, NASB – New American Standard Bible, NEB – New English Bible, NKJV – New King James Version, NLT – New Living Translation, RSV – Revised Standard Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-090-7

Tiparul executat în U.E.

*Aprecieri deosebite pentru acești lucrători,
a căror credință și curaj inspiră biserica noastră:
Travis și Alisha Eades, Brian și Janet Carruth,
Miguel și Haydee Feria, Mario și Christina Gallegos,
Sam și Ann Gonzalez, Jimmy și Annette Pruitt,
Rich și Linda Ronald.*

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	11
1. Noi nu putem, dar Dumnezeu poate	13
2. El va reumple vasele pe care viața le-a golit.	21
3. Drumul lung al așteptării răspunsului la rugăciune	31
4. Ridică-te, ia-ți patul și umblă	41
5. Putem rezolva problema	51
6. EU SUNT cu tine în furtună	61
7. El dă vedere orbilor	71
8. Glasul care lasă mormintele pustii.	83
9. Achitat integral	95
10. El a văzut și a crezut	103
11. Mic dejun cu Isus	113
12. Crede, crede numai	125
<i>Ghid de studiu.</i>	135

Mulțumiri

Ată ce cred că s-a întâmplat. Dumnezeu a hotărât demult că Lucado are nevoie de tot ajutorul pe care cerul i-l poate da. Știa că am tendința să bat câmpii, să târăgănez lucrurile, să mă văicăresc și să mă bălăcesc în descurajare și că voi avea nevoie de o echipă grozavă, de clasa întâi, pe care să o invidieze chiar și îngerii. Cum altfel să ajungă cineva să fie înconjurat de niște oameni atât de minunați? Nu-i merit. Dar îi iubesc, fără doar și poate.

Carevasăzică, permite-mi să-ți fac cunoștință (să răsune tobele!) cu cea mai bună echipă de susținători pe care a avut-o vreodată un autor.

Liz Heaney și Karen Hill – nu există editori mai buni decât voi. Pentru a nu știu câta oară, vă mulțumesc.

Carol Bartley – dacă Julia Child a fost cel mai bun chef, tu ești cea mai bună redactoare!

Steve și Cheryl Green – cerul v-a împrumutat celor de pe pământ, iar noi nu vă dăm înapoi.

Echipa HCCP de supereroi – Mark Schoenwald, Don Jacobson, Tim Paulson, Mark Glesne, Erica Smith, Janene MacIvor și Laura Minchew.

Brian Hampton – un omagiu special acestui bărbat valoros care a trecut din viața aceasta în cealaltă, înaintea finalizării acestei cărți.

David Moberg – implicat în publicarea de cărți creștine încă din 1975 și o parte esențială din lumea mea încă din 1989. Îți mulțumesc pentru... pentru ceea ce ești.

Jana Muntsinger și Pamela McClure – deși vă numiți agente de publicitate, *prietene* vi se potrivește mai bine. Vă mulțumesc!

Greg și Susan Ligon – voi calmați; voi clarificați; voi creați. Există ceva ce nu puteți face? Multe mulțumiri pentru că ați păstrat acest tren pe șine.

Dave Treat – încă o dată ai purtat acest proiect în rugăciune. Fie ca rugăciunile tale cele mai fierbinți să fie ascultate.

Janie Padilla și Margaret Mechinus – mulțumită vouă, apelurile primesc răspuns, e-mailurile la fel, cărțile ajung pe raft, iar haosul se potolește.

Brett, Jenna, Rosie, Max, Andrea, Jeff și Sara. Acest arbore genealogic devine tot mai verde, mai impresionant și mai roditor. Vă iubesc pe toți!

Și Denalyn, mireasa mea. Când te-a creat, Dumnezeu te-a plămădit din material pentru viori și din cel mai bun vin. Pentru că, asemenea lor, tu devii tot mai dulce odată cu trecerea timpului. Te iubesc.

Capitolul

1

*Noi nu putem,
dar Dumnezeu poate*

Sunt doar eu, iar eu sunt prea neînsemnată. Vorbeam de mai bine de o oră când a spus aceste cuvinte. Băuserăm deja împreună două cafele de la automatul spitalului. A ei cu înlocuitor de zahăr, a mea cu frișcă. Era mică de statură. Fără machiaj, cu părul încălzit. Purta un tricou larg, șifonat. Mă întrebam dacă nu cumva dormise cu el. Amesteca întruna, învârtind paleta de plastic dintr-o parte în alta, până când băutura ei deveni un mic vârtej asemănător sentimentelor care o încercau – sentimente copleșitoare și amețitoare de neputință, care n-o mai slăbeau.

Fiul ei de șaptesprezece ani, care în acel moment era la secția de terapie intensivă și de care ne despărțeau două uși și câțiva zeci de metri, se lupta cu dependența de opioide de un an, poate chiar mai bine. Ajunsesse la spital din cauza unui accident de mașină. După patru zile de dezintoxicare forțată, tânjea după sedativele pe care medicii refuzau să i le dea. Motiv pentru care era imobilizat la pat.

Aproape o oră i-a luat mamei lui să-mi povestească ceea ce eu ți-am spus într-un paragraf. Se întrerupea din relatare ba să plângă, ba să ofteze din rărunchi, ba chiar să izbucnească furioasă la adresa fostului soț, a cărui prezență și ajutor financiar lipsise mare parte a anului. Toată săptămâna nu dăduse niciun semn de viață. Întotdeauna găsea scuze. Una peste alta, mama credea: „Sunt doar eu, iar eu sunt prea neînsemnată.“

Strânse paharul din polistiren atât de tare, încât am crezut că o să-l crape.

Cunoști sentimentul? Ai fost prins și tu în spirala descendentă? Convinși că nimănui nu-i pasă, că nimeni nu poate să te ajute, să te audă sau să bage în seamă strigătul tău?

Dacă cunoști acest sentiment, nu ești singur. Nu mă refer la faptul că nu ești singurul care știe acest sentiment. Ci mă refer la faptul că nu ești singur. Punct. Acest sentiment cumplit și deprimant de singurătate și neputință? Are și el un capăt. Dacă socotești că totul depinde numai de tine, iar tu ești prea neînsemnat, am să-ți împărtășesc câteva întâmplări la care să te gândești.

Sau, mai bine zis, apostolul Ioan are câteva întâmplări la care să cugeți. El a țesut o întreagă tapiserie de minuni care „au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în Numele Lui“ (Ioan 20:31).

O credință dătătoare de viață! Asta vrea Ioan să aducă în discuție. Această credință din belșug, puternică și perseverentă. Viața ne surprinde atunci când credem. Găsim putere mai presus de puterea noastră. Împlinim sarcini care ne depășesc. Și descoperim soluții care întrec înțelepciunea noastră.

Credința nu este un salut respectuos la adresa divinității. Credința se naște atunci când ne punem încrederea în Dumnezeu. Este acea decizie de a ne bizui cu totul pe puterea unui Mântuitor viu și iubitor.

În măsura în care facem asta, vom avea „viață în Numele Lui“. Acesta este scopul minunilor. Ioan relatează semne prin care urmărește să ne încredințeze de această promisiune: tu și cu mine nu suntem niciodată, dar niciodată, singuri. Nu a fost aceasta una dintre ultimele promisiuni ale lui Cristos? Înainte de a Se înălța la cer, El i-a asigurat pe prietenii Săi: „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!“ (Matei 28:20)

Aceste cuvinte trebuie să fi însemnat totul pentru Ioan.

Imaginează-ți-l pe bătrânul apostol, relatând aceste întâmplări. Înaintat în vârstă. Cu părul argintiu și pielea zbârcită. Dar cu ochii plini de speranță și un râs care poate umple o încăpere. Păstorește o adunare de urmași ai lui Isus în Efes. Îi place să le povestească – iar lor le place să asculte – despre ziua aceea din urmă cu aproximativ șaiszeci de ani, când Isus l-a invitat să lase mrejele și să-L urmeze. Și el a făcut-o.

La fel au făcut și Petru, și Andrei, și Iacov. Ei nu mai sunt. Și-au sfârșit demult misiunea pe acest pământ. Doar Ioan a mai rămas.

Iar Ioan, probabil știind că și zilele lui se apropie de sfârșit, mai face un lucru. Evanghelia lui Marcu era în circulație. Matei și Luca alcătuiseră și ei relatările lor despre viața lui Cristos. Ioan vrea acum să facă și el același lucru. Numai că Evanghelia lui va fi diferită. El caută să consemneze întâmplări pe care ei nu le-au relatat și să adauge detalii la cele menționate. Selectează pentru evanghelia lui o varietate de „semne“.

Ne duce în Cana să degustăm vinul, apoi în Capernaum ca să privim un tată îmbrățișându-și fiul pe care credea că-l va pierde. Simțim furia unei furtuni puternice în Galileea și auzim murmurul unei mulțimi flămânde pe coasta unui deal. Privim un olog cum se ridică în picioare și un orb cum începe să vadă. Înainte de încheiere, el ne conduce prin două cimitire și în apropierea unei cruci, iar în urmă ne invită să tragem cu urechea la o discuție de la un mic dejun care a schimbat viața unui apostol. Minunile alese de Ioan sunt dintre cele mai variate, de la o greșeală comisă la nuntă, la o execuție violentă; de la burți goale, la visuri năruite; de la speranțe abandonate, la prieteni îngropați. Iar noi trebuie să fim atenți, chiar foarte atenți, să percepem aceste semne așa cum și-a propus Ioan, nu ca pe niște evenimente dintr-o carte de istorie, ci ca pe niște tipare din planul de acțiune al lui Dumnezeu.

Toate aceste evenimente formează împreună o singură voce, care te cheamă să-ți ridici ochii și să-ți deschizi inima față de posibilitatea – ba chiar realitatea – că cea mai măreață forță din univers este Una Care-ți dorește binele și-ți aduce speranță.

Ioan le-a relatat nu pentru a ne impresiona, ci pentru a ne îndemna să credem în prezența blândă și puterea măreață a lui Cristos. Acest colaj de minuni nu face altceva decât să proclame: Dumnezeu este în controlul acestei situații! Crezi că totul depinde numai de tine, dar că tu ești prea neînsemnat? Prostii! Dumnezeu te poate purta!

Ești mai puternic decât crezi pentru că Dumnezeu este mai aproape decât realizezi!

Isus a atins răni. El a rostit cuvinte dătătoare de speranță. A îmbogățit vieți. A revărsat binecuvântări. Minunile înfăptuite de El purtau în ele un mesaj: „Sunt aici. Îmi pasă.“

Dacă Isus ar fi vrut să-Și demonstreze divinitatea, ar fi putut să aducă în ființă un stol de păsări din nimic sau să scoată copaci din rădăcini și să-i facă să plutească. Ar fi putut transforma pârâiașe în cascade și pietre în bondari. Isprăvi ca acestea ar fi demonstrat puterea Lui. Însă Isus a dorit ca noi să vedem mai mult de-atât. El a dorit să ne arate că există un Dumnezeu înfăptuitor de minuni, Care ne iubește, Căruia Îi pasă de noi și Care vine în ajutorul nostru.

Avem nevoie de acest mesaj astăzi?

Această carte s-a născut în carantină. Am terminat-o în zilele de pandemie. Când am început s-o scriu, cu câteva luni în urmă, cei mai mulți habar n-aveam de Covid-19. Expresiile de genul „distanțare socială” și „stați în casă” se găseau doar în manuale, nu făceau parte din vocabularul nostru uzual. Însă toate acestea s-au schimbat. În timp ce scriu aceste cuvinte, milioane de oameni stau retrași și adăpostiți în apartamente, case, barăci și cabane.

Această criză a intensificat și mai mult o altă epidemie agresivă, aceea a izolării și a depresiei. Un studiu a dezvăluit că singurătatea este la fel de periculoasă pentru sănătate ca fumatul a cincisprezece țigări pe zi. Poate genera demență și Alzheimer, boli de inimă, slăbirea sistemului imunitar și scăderea duratei de viață.*

Administratorii unuia dintre cele mai mari spitale din America susțin că singurătatea este principalul motiv al supraaglomerației din secțiile de urgențe. Conducerea spitalului Parkland din Dallas, Texas, a făcut această descoperire uimitoare în timp ce căuta soluții de a debloca sistemul. A analizat datele și a întocmit o listă cu pacienții care apelau cel mai des la serviciile spitalului. Astfel, a identificat optzeci de pacienți care au fost la patru secții de urgență de 5139 de

* „The Loneliness Epidemic“, <https://www.hrsa.gov/enews/past-issues/2019/january-17/loneliness-epidemic>; Julianne Holt-Lunstad PhD, „The Potential Public Health Relevance of Social Isolation and Loneliness: Prevalence, Epidemiology and Risk Factors“, în *Public Policy & Aging Report*, volumul 27, nr. 4, 2017, pag. 127-130. <https://doi.org/10.1093/ppar/prx030>, publicată în 2 ianuarie 2018; „Friends are Healthy – Impact of Loneliness on Health & Cognition“, <https://www.themaples-towson.com/news/friends-are-healthy-impact-of-leneliness-on-health-cognition>